

EUA.

«Declaració interpretativa.

En relació amb l'article XII del Tractat de Cels Oberts, el Govern dels Estats Units d'Amèrica declara:

L'article XII del Tractat de Cels Oberts no modifica les normes vigents en el dret internacional en matèria de responsabilitat per danys i perjudicis resultants de vols realitzats a l'empara del Tractat. Aquest article no obliga la part observadora a indemnitzar pels danys i perjudicis causats a una part observada, les seves persones físiques o jurídiques o els seus béns per la utilització d'una aeronau d'observació durant un vol d'observació en aplicació del Tractat de Cels Oberts, sempre que l'aeronau d'observació utilitzada en el vol esmentat hagi estat designada i proporcionada per la part observada d'acord amb l'article VI del Tractat.

D'altra banda, els Estats Units reclamen una indemnització a la part observada quan es produeixin danys o perjudicis als Estats Units que afectin, entre altres, qualsevol dels seus representants de vol, operadors de sensors o inspectors i que derivin de la utilització d'una aeronau d'observació durant un vol d'observació en aplicació del Tractat de Cels Oberts, quan l'aeronau d'observació utilitzada en el vol esmentat hagi estat designada i proporcionada per la part observada de conformitat amb l'article VI del Tractat.»

Aquest Tractat, que s'aplicava provisionalment des del 24 de març de 1992 i que va ser publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 230, de 24 de setembre, va entrar en vigor de forma general i per a Espanya l'1 de gener de 2002, de conformitat amb el que estableix l'article XVII.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 1 de febrer de 2002.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

3593 *INSTRUMENT de ratificació del Conveni de lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions comercials internacionals, fet a París el 17 de desembre de 1997.* («BOE» 46, de 22-2-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 17 de desembre de 1997 el plenipotenciari d'Espanya, degudament nomenat a aquest efecte, va signar a París el Conveni de lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en les transaccions comercials internacionals, fet en el mateix lloc i en la mateixa data;

Vistos i examinats el preàmbul, els disset articles i l'annex del Conveni esmentat;

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució;

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, *mano expedir* aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotassinat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 3 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
ABEL MATUTES JUAN

CONVENI DE LLUITA CONTRA LA CORRUPCIÓ D'AGENTS POLÍTICS ESTRANGERS EN LES TRANSACCIONS COMERCIALS INTERNACIONALS

PREÀMBUL

Les parts,

Considerant que la corrupció és un fenomen àmpliament difós en les transaccions comercials internacionals, inclòs el comerç i la inversió, que suscita greus preocupacions morals i polítiques, socava el bon govern i el desenvolupament econòmic i distorsiona les condicions competitives internacionals;

Considerant que tots els països comparteixen una responsabilitat en la lluita contra la corrupció en les transaccions comercials internacionals;

Tenint en compte la recomanació revisada sobre la lluita contra la corrupció en les transaccions comercials internacionals, adoptada pel Consell de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic (OCDE) el 23 de maig de 1997, C(97)123/FINAL, que, entre altres coses, reclamava mesures eficaces per a la dissuasió, la prevenció i la lluita contra la corrupció d'agents públics estrangers en relació amb les transaccions comercials internacionals, en particular la tipificació prompta com a delictes de la corrupció d'una manera eficaç i coordinada, i de conformitat amb els elements comuns convinguts expressats en la recomanació esmentada i amb els principis jurisdiccionals i altres principis jurídics fonamentals de cada país;

Congratulant-se d'altres esdeveniments recents que promouen encara més la comprensió internacional i la cooperació en la lluita contra la corrupció dels agents públics, incloses les actuacions de les Nacions Unides, del Banc Mundial, del Fons Monetari Internacional, de l'Organització Mundial del Comerç, de l'Organització d'Estats Americans, del Consell d'Europa i de la Unió Europea;

Congratulant-se dels esforços de les societats, les organitzacions comercials, els sindicats, així com altres organitzacions no governamentals per lluitar contra la corrupció;

Reconeixent el paper dels governs en la prevenció de la sollicitació de suborns per part de persones i empreses en les transaccions comercials internacionals;

Reconeixent que per aconseguir progressos en aquest camp s'exigeixen no només esforços en l'àmbit nacional sinó també la cooperació, la supervisió i el seguiment multilaterals;

Reconeixent que aconseguir l'equivalència entre les mesures que adoptin les parts és un objecte i una finalitat essencials del Conveni, que exigeix que aquest sigui ratificat sense excepcions que afectin aquesta equivalència,

Han convingut:

Article 1. *El delictes de corrupció d'agents públics estrangers.*

1. Cada part ha de prendre les mesures necessàries per tipificar com a delictes segons el seu dret el fet que una persona deliberadament ofereixi, prometi o concedeixi qualsevol benefici indegut, pecuniari o d'una altra classe, directament o a través de mitjancers, a un agent públic estranger, per a aquest agent o per a un tercer, a fi que l'agent actuï o s'abstingui d'actuar en relació amb l'exercici de funcions oficials per tal d'aconseguir o de conservar un contracte o un altre benefici irregular en la realització d'activitats econòmiques internacionals.

2. Cada part ha de prendre totes les mesures necessàries per tipificar com a delictes la complicitat, incloses la incitació, l'auxili, la instigació o l'autorització d'un acte de corrupció d'un agent públic estranger. La temptativa

i la confabulació per corrompre un agent públic estranger constitueixen delictes en la mateixa mesura que la temptativa i la confabulació per corrompre un agent públic d'aquesta part.

3. Els delictes expressats en els apartats 1 i 2 anteriors es denominen d'ara endavant «corrupció d'un agent públic estranger».

4. Als efectes d'aquest Conveni:

a) Per «agent públic estranger» s'entén qualsevol persona que tingui un càrrec legislatiu, administratiu o judicial d'un país estranger, tant per nomenament com per elecció; qualsevol persona que exerceixi una funció pública per a un país estranger, inclòs un organisme públic o una empresa pública, i qualsevol funcionari o agent d'una organització internacional pública;

b) Per «país estranger» s'entenen tots els nivells i les subdivisions del govern, des del nacional fins al local;

c) L'expressió «actuar o abstenir-se d'actuar en relació amb l'exercici de funcions oficials» comprèn qualsevol ús de la posició de l'agent públic, tant dins com fora de la competència autoritzada d'aquest agent.

Article 2. Responsabilitat de les persones jurídiques.

Cada part ha de prendre les mesures que siguin necessàries, de conformitat amb els seus principis jurídics, per establir la responsabilitat de les persones jurídiques per la corrupció d'un agent públic estranger.

Article 3. Sancions.

1. La corrupció d'un agent públic estranger es pot castigar amb penes eficaces, proporcionades i dissuasives. L'escala de penes és comparable a les aplicables a la corrupció dels agents públics propis de la part i, en el cas de les persones físiques, inclou la privació de llibertat en el grau suficient per permetre una assistència judicial mútua efectiva i l'extradició.

2. En cas que, segons l'ordenament jurídic d'una part, la responsabilitat penal no sigui aplicable a les persones jurídiques, aquesta part ha de vetllar perquè aquestes estiguin subjectes a sancions eficaces, proporcionades i dissuasives de caràcter no penal, incloses les sancions pecuniàries, per la corrupció d'agents públics estrangers.

3. Cada part ha de prendre les mesures que siguin necessàries per disposar que el suborn i el producte de la corrupció d'un agent públic estranger o els béns el valor dels quals correspongui al d'aquell producte estiguin subjectes a embargament i confiscació, o perquè en siguin aplicables sancions pecuniàries d'un efecte comparable.

4. Cada part ha d'estudiar la imposició de sancions civils o administratives addicionals a una persona susceptible de sanció per la corrupció d'un agent públic estranger.

Article 4. Jurisdicció.

1. Cada part ha de prendre les mesures que siguin necessàries per afirmar la seva jurisdicció sobre la corrupció d'un agent públic estranger quan el delicte es cometi en tot o en part en el seu territori.

2. Cada part que tingui jurisdicció per perseguir els seus nacionals per delictes comesos a l'estranger ha de prendre les mesures que siguin necessàries per afirmar la seva jurisdicció a fi de procedir d'aquesta manera respecte a la corrupció d'un agent públic estranger de conformitat amb els mateixos principis.

3. Quan més d'una part tingui jurisdicció sobre un suposat delicte dels que preveu aquest Conveni, les parts

interessades, a petició d'una d'aquestes, han de fer consultes a fi de determinar la jurisdicció més apropiada per a la persecució.

4. Cada part ha d'examinar si la seva base actual de jurisdicció és eficaç per lluitar contra la corrupció d'agents públics estrangers i, en cas negatiu, ha de prendre les mesures oportunes per solucionar-ho.

Article 5. Compliment.

La investigació i la persecució de la corrupció d'un agent públic estranger estan subjectes a les normes i els principis aplicables de cada part. No hi han d'influir consideracions d'interès econòmic nacional, el possible efecte sobre les relacions amb un altre Estat o la identitat de les persones físiques o jurídiques implicades.

Article 6. Prescripció.

En les normes sobre prescripció dels delictes de corrupció d'agents públics estrangers s'ha d'establir un termini suficient per permetre la investigació i la persecució d'aquest delicte.

Article 7. Blanqueig de diner.

Cada part que hagi tipificat com a delicte connex, a efectes de l'aplicació de la seva legislació sobre blanqueig de diner, la corrupció dels seus propis agents públics, ha de fer el mateix i en les mateixes condicions respecte de la corrupció d'un agent públic estranger, sense tenir en compte el lloc en què s'hagi produït la corrupció.

Article 8. Comptabilitat.

1. A fi de lluitar eficaçment contra la corrupció d'agents públics estrangers, cada part ha de prendre les mesures que siguin necessàries, dins del marc de les seves lleis i reglaments relatius al manteniment de llibres i registres, la publicació d'estats financers i les normes de comptabilitat i auditoria, a fi de prohibir l'establiment de comptes fora de llibres, la realització de transaccions extracomptables o insuficientment identificades, el registre de despeses inexistents, l'assentament de partides del passiu amb una identificació incorrecta del seu objecte, així com la utilització de documents falsos, per les societats sotmeses a les lleis i els reglaments esmentats, a fi de corrompre agents públics estrangers o d'ocultar la corrupció.

2. Cada part ha d'establir penes eficaces, proporcionades i dissuasives de caràcter civil, administratiu o penal per a les omissions i les falsedats respecte als llibres, registres, comptes i estats financers de les societats esmentades.

Article 9. Assistència jurídica mútua.

1. Cada part, en la mesura en què ho permetin les seves lleis i els tractats i acords pertinents, ha de proporcionar una assistència jurídica prompta i eficaç a una altra part a efectes de les investigacions i actuacions penals incoades per una part en relació amb delictes compresos dins l'àmbit d'aquest Conveni i per a les actuacions no penals incoades, dins l'àmbit del Conveni, per una part contra una persona jurídica. La part requerida ha de comunicar sense demora a la part requeridora les informacions o els documents addicionals que siguin necessaris en suport de la sol·licitud d'assistència i, quan així se li sol·liciti, la situació i el resultat de la sol·licitud d'assistència.

2. Quan una part condicioni la prestació d'assistència jurídica mútua a l'existència de la doble tipificació com a delicte, es presumeix que aquesta existeix si el delicte respecte del qual se sol·licita l'assistència està comprès dins l'àmbit d'aquest Conveni.

3. Una part no pot declinar la prestació d'assistència jurídica mútua en matèria penal dins de l'àmbit d'aquest Conveni basant-se en el secret bancari.

Article 10. *Extradició.*

1. La corrupció d'un agent públic estranger es considera inclosa com a delicte extraditable segons les lleis de les parts i els tractats d'extradició entre aquestes.

2. Si una part que condicioni l'extradició a l'existència d'un tractat d'extradició rep una sol·licitud d'extradició d'una altra part amb la qual no tingui un tractat d'extradició, pot considerar que aquest Conveni és el fonament jurídic per a l'extradició amb respecte del delicte de corrupció d'un agent públic estranger.

3. Cada part ha de prendre totes les mesures necessàries per garantir, o bé la possibilitat d'extradir els seus nacionals, o bé la possibilitat de perseguir els seus nacionals pel delicte de corrupció d'un agent públic estranger. Una part que declini una sol·licitud d'extradició d'una persona per corrupció d'un agent públic estranger basant-se únicament en el fet que aquesta persona sigui el seu nacional ha de sotmetre l'afer a les seves autoritats competents a efectes de persecució.

4. L'extradició per corrupció d'un agent públic estranger està subjecta a les condicions que estableixen el dret intern i els tractats i els acords aplicables de cada part. Quan una part condicioni l'extradició a l'existència de la doble tipificació com a delicte, es considera complerta aquesta condició si el delicte pel qual se sol·licita l'extradició està comprès en l'àmbit de l'article 1 d'aquest Conveni.

Article 11. *Autoritats responsables.*

A efectes de l'apartat 3 de l'article 4, sobre consultes, de l'article 9, sobre assistència jurídica mútua, i de l'article 10, sobre extradició, cada part ha de notificar al secretari general de l'OCDE l'autoritat o les autoritats responsables de la formulació i la recepció de sol·licituds, que han de servir de conducte de comunicació en aquesta matèria respecte d'aquesta part, sense perjudici que entre les parts s'arribi a altres acords.

Article 12. *Supervisió i seguiment.*

Les parts han de cooperar en la realització d'un programa de seguiment sistemàtic per supervisar i promoure l'aplicació plena d'aquest Conveni. Llevat que es decideixi una altra cosa mitjançant consens entre les parts, això s'ha de fer en el marc del grup de treball de l'OCDE sobre corrupció en les transaccions comercials internacionals i de conformitat amb el seu mandat, o dins del marc i del mandat de qualsevol òrgan que el succeeixi en aquestes funcions, i les parts tenen a càrrec seu els costos del programa de conformitat amb les regles aplicables a l'òrgan esmentat.

Article 13. *Signatura i adhesió.*

1. Fins a la seva entrada en vigor, aquest Conveni està obert a la signatura dels membres de l'OCDE i dels no membres que hagin estat invitats a ser participants plens al seu grup de treball sobre corrupció en les transaccions comercials internacionals.

2. Posteriorment a la seva entrada en vigor, aquest Conveni està obert a l'adhesió de qualsevol no signatari

que sigui membre de l'OCDE o hagi arribat a ser participant ple al grup de treball sobre corrupció en les transaccions comercials internacionals o qualsevol òrgan que el succeeixi en les seves funcions. Per al signatari esmentat, el Conveni entra en vigor el seixantè dia després de la data del dipòsit de l'instrument d'adhesió.

Article 14. *Ratificació i dipositari.*

1. Aquest Conveni està subjecte a l'acceptació, l'aprovació o la ratificació dels signataris, de conformitat amb les seves lleis respectives.

2. Els instruments d'acceptació, aprovació, ratificació o adhesió s'han de dipositar en poder del secretari general de l'OCDE, que actua com a dipositari d'aquest Conveni.

Article 15. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Conveni entra en vigor el seixantè dia després de la data en què cinc dels deu països que tinguin les deu quotes d'exportacions més grans expressades en el document annex, i que representin per si mateixes almenys el 60 per 100 de les exportacions totals combinades d'aquests deu països, hagin dipositat els seus instruments d'acceptació, aprovació o ratificació. Respecte de cada signatari que dipositi el seu instrument després d'aquesta entrada en vigor, el Conveni entra en vigor el seixantè dia després del dipòsit del seu instrument.

2. Si després del 31 de desembre de 1998 el Conveni no hagués entrat en vigor segons l'apartat 1 anterior, qualsevol signatari que hagi dipositat el seu instrument d'acceptació, aprovació o ratificació pot declarar per escrit al dipositari la seva voluntat d'acceptar l'entrada en vigor d'aquest Conveni en virtut d'aquest apartat 2. El Conveni entra en vigor per a l'esmentat signatari el seixantè dia següent a la data en què la declaració hagi estat dipositada per almenys dos signataris. Respecte de cada signatari que dipositi la seva declaració després de l'esmentada entrada en vigor, el Conveni entra en vigor el seixantè dia després de la data del dipòsit.

Article 16. *Esmena.*

Qualsevol part pot proposar l'esmena d'aquest Conveni. Les propostes d'esmena s'han de presentar al dipositari, que les ha de comunicar a les altres parts almenys seixanta dies abans de convocar una reunió de les parts per examinar l'esmena proposada. Una esmena adoptada per consens entre les parts, o per qualsevol altre mitjà que les parts determinin mitjançant consens, entra en vigor seixanta dies després del dipòsit d'un instrument de ratificació, acceptació o aprovació per totes les parts, o en les altres circumstàncies que especifiquin les parts en el moment d'adoptar l'esmena.

Article 17. *Retirada.*

Una part es pot retirar d'aquest Conveni cursant una notificació per escrit al dipositari. La retirada té efecte un any després de la data de recepció de la notificació. Després de la retirada, entre les parts i l'Estat que s'hagi retirat prossegueix la cooperació respecte de totes les sol·licituds d'assistència o d'extradició formulades abans de tenir efecte la retirada i que estiguin pendents.

Fet a París, el disset de desembre de mil nou-cents noranta-set, en francès i anglès, i ambdós textos són igualment autèntics.

ANNEX

DAFFE/IME/BR(97)18/FINAL

Estadístiques de les exportacions de l'OCDE

Exportacions OCDE

	1990-1996 — Millions \$ USA	1990-1996 — Percentatge del total OCDE	1990-1996 — Percentatge dels deu primers
Estats Units	287.118	15,9	19,7
Alemanya	254.746	14,1	17,5
Japó	212.665	11,8	14,6
França	138.471	7,7	9,5
Regne Unit	121.258	6,7	8,3
Itàlia	112.449	6,2	7,7
Canadà	91.215	5,1	6,3
Corea (1)	81.364	4,5	5,6
Països Baixos	81.264	4,5	5,6
Bèlgica-Luxemburg	78.598	4,4	5,4
Total 10 primers	1.459.148	81,0	100,0
Espanya	42.469	2,4	—
Suïssa	40.395	2,2	—
Suècia	36.710	2,0	—
Mèxic (1)	34.233	1,9	—
Austràlia	27.194	1,5	—
Dinamarca	24.145	1,3	—
Àustria *	22.432	1,2	—
Noruega	21.666	1,2	—
Irlanda	19.217	1,1	—
Finlàndia	17.296	1,0	—
Polònia (1) **	12.652	0,7	—
Portugal	10.801	0,6	—
Turquia *	5.027	0,4	—
Hongria **	6.795	0,4	—
Nova Zelanda	6.663	0,4	—
República txeca ***	6.263	0,3	—
Grècia *	4.606	0,3	—
Islàndia	949	0,1	—
Total OCDE	1.801.661	100,0	—

Llegenda:

- * 1990-1995.
- ** 1991-1996.
- *** 1993-1996.

Font: OCDE.

(1) FMI.

En relació amb Bèlgica-Luxemburg: Només es disposa de les estadístiques comercials de Bèlgica i Luxemburg de manera acumulada per als dos països. Als efectes de l'apartat 1 de l'article 15 del Conveni, si Bèlgica o Luxemburg dipositen el seu instrument d'acceptació, aprovació o ratificació, o si tant Bèlgica com Luxemburg dipositen els seus instruments d'acceptació, aprovació o ratificació, es considerarà que un dels països que figuren entre els deu primers països per la seva quota d'exportacions ha dipositat el seu instrument i les exportacions acumulades dels dos països se sumaran a fi d'assolir, com a requisit per a l'entrada en vigor del Conveni, el 60 per 100 de les exportacions totals acumulades d'aquests deu països.

Estats part

	Data dipòsit instrument	Entrada en vigor
Alemanya	10-11-1998 R	15- 2-1999
Argentina	8- 2-2001 R	9- 4-2001
Austràlia	18-10-1999 R	17-12-1999
Àustria	20- 5-1999 R	19- 7-1999
Bèlgica	27- 7-1999 R	25- 9-1999
Brasil	24- 8-2000 R	23-10-2000
Bulgària	22-12-1998 R	20- 2-1999
Canadà	17-12-1998 R	15- 2-1999
Corea	4- 1-1999 R	5- 3-1999
Dinamarca	5- 9-2000 R	4-11-2000
Eslovàquia	24- 9-1999 R	23-11-1999
Eslovènia	6- 9-2001 AD	5-11-2001
Espanya	4- 1-2000 R	4- 3-2000
Estats Units	8-12-1998 R	15- 2-1999
Finlàndia	10-12-1998 R	15- 2-1999
França	31- 7-2000 R	29- 9-2000
Grècia	5- 2-1999 R	6- 4-1999
Hongria	4-12-1998 R	15- 2-1999
Irlanda	—	—
Islàndia	17- 8-1998 R	15- 2-1999
Itàlia	15-12-2000 R	13-12-2001
Japó	13-10-1998 R	15- 2-1999
Luxemburg	21- 3-2001 R	20- 5-2001
Mèxic	27- 5-1999 R	26- 7-1999
Noruega	18-12-1998 R	16- 2-1999
Nova Zelanda	25- 6-2001 R	24- 8-2001
Països Baixos	12- 1-2001 R	13- 3-2001
Polònia	8- 9-2000 R	7-11-2000
Portugal	23-11-2000 R	22- 1-2001
Regne Unit	14-12-1998 R	15- 2-1999
República txeca	21- 1-2000 R	21- 3-2000
Suècia	8- 6-1999 R	7- 8-1999
Suïssa	31- 5-2000 R	30- 7-2000
Turquia	26- 7-2000 R	24- 9-2000
Xile	18- 4-2001 R	17- 6-2001

R: ratificació.

AD: adhesió.

Aquest Conveni va entrar en vigor de manera general el 15 de febrer de 1999 i per a Espanya el 4 de març de 2000, de conformitat amb el que estableix l'article 15.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 4 de febrer de 2002.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

3597 *PROTOCOL adicional entre el Regne d'Espanya i la República de Bolívia que modifica el Conveni de doble nacionalitat de 12 d'octubre de 1961, fet a Madrid el 18 d'octubre de 2000.* («BOE» 46, de 22-2-2002.)

PROTOCOL ADDICIONAL ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPUBLICA DE BOLÍVIA QUE MODIFICA EL CONVENI DE DOBLE NACIONALITAT DE 12 D'OCTUBRE DE 1961

El Govern del Regne d'Espanya i el Govern de la República de Bolívia,

Guiats per la voluntat de revisar determinades disposicions del Conveni de doble nacionalitat entre el Reg-